

19 NOIEMBRIE

Ziua Mondială a Toaletei

Date și fapte

**ACCESUL LA TOALETE
CU APĂ**

48%

TOALETE ÎN CURTE

95%

**ACCESUL LA SISTEME DE
ALIMENTARE CU APĂ**

50,5%

DREPTUL LA UN VECEU CURAT

Obiectivul de dezvoltare durabilă 6 urmărește „Asigurarea disponibilității și gestionarea durabilă a apei și canalizării pentru toți”. În special, obiectivul 6.2 este „Încetarea defecării în aer liber și asigurarea accesului la igienizare și igienă”. Când a fost publicat Raportul privind obiectivele de dezvoltare durabilă 2020, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, António Guterres, a spus acest obiectiv este ratat și: „împiedică progresul Agendei 2030, realizarea drepturilor omului și realizarea de pace și securitate în întreaga lume”.

În Republica Moldova accesul la toalete cu apă este de 94% în zonele urbane și numai 48% în zonele rurale. Aceasta înseamnă că cele mai multe dintre gospodăriile rurale folosesc latrine în curte, cu un statut igienic necorespunzător, adesea fără facilități de spălat pe mâini în apropiere. Circa 51,2% din satele Moldovei NU au acces la rețele de apă potabilă, iar multe dintre sistemele existente sunt învechite.

FĂRĂ EPURARE, RÂURI MURDARE

Conform Biroului Național de Statistică, doar o treime din populația țării are acces la sistemele centralizate de canalizare. Șapte din zece gospodării din Moldova nu au un grup sanitar în casă. Asta înseamnă că în medie 21 din 30 de oameni merg la toaletă în fundul grădinii, iar pe post de cadă sau duș folosesc un lighean.

În anul 2018, activitatea de evacuare a apelor uzate din gospodăriile populației și din unitățile economice și sociale s-a desfășurat în 53 de municipii și orașe și în 73 de sate. Din numărul total de apeducte, numai 126 au fost dotate cu sisteme de canalizare (10,3%), dintre care au funcționat 110 de sisteme. Din totalul de sisteme de canalizare, 84 sunt dotate cu stații de epurare, din care funcționale sunt 73 unități. Cea mai bună situație privind existența stațiilor de epurare pe regiuni de dezvoltare este în UTA Găgăuzia și regiunea Sud. Lipsa stațiilor de epurare se înregistrează în raioanele Glodeni și Soroca.

”Prin conectarea la apeduct fără canalizare și fără stație de epurare, s-a creat o presiune mai mare asupra mediului decât până la construcția lor.”, susține Ina Coșeru, fosta președintă a Centrului Național de Mediu și actuala vicepreședintă a Comisiei Parlamentare Mediu și Dezvoltare Regională. ”Fără o stație de epurare, apele menajere cu detergenți, fecale și urină ajung fie în sol, fie în râuri, afectând apele.”

Oamenii când au apă la robinet, încep să folosească toată chimia din magazin. Moldova nefiind încă parte a Uniunii Europene, nu are limitări la concentrațiile chimice.

Chimicalele ajunse în sol distrug ecosistemul acestuia, responsabil de filtrarea apei prin micro și macro organisme. Apa devine foarte murdară și nu este bună nici pentru pește, nici pentru irigat și nici pentru consum. Mai mult, solul absoarbe aceste chimicale și cu timpul adună concentrații mari, dăunătoare.

Fecalele, urina, în cantități mari sunt periculoase și pentru râuri, pentru că distrug habitatul natural al râului care epurează apa. Peștele este filtrantul apei. Dacă apa este murdară, în el se regăsesc substanțele periculoase pe care le-a absorbit.

Mai mult decât atât, în lipsa unui sistem centralizat de canalizare, fântânile din curțile oamenilor sunt contaminate cu reziduuri organice.

“
*Canalizarea
și stația de
epurare NU
trebuie
despărțite.*”